

**Stekao sam islam kao veru, a da nisam
izgubio veru u Isusa Hrista, mir nad
njim, niti u bilo kog poslanika
Svemogućeg Boga**

**„Reci: ‘O ljudi Knjige! Dodite da se složimo oko
reči koja je jednaka između nas i vas: da ne
obožavamo nikoga osim Allaha, da Mu ništa ne
pridružujemo...’“
(Kur'an, sura Alu Imran 3:64)**

**Priredio:
Muhammed El-Sejjid Muhammed**

[Iz knjige: Zašto verovati u poslanika islama, Muhammeda, mir nad njim?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Na osnovu naslova o kojem govorimo: „ **Stekao sam islam kao veru, a da nisam izgubio veru u Isusa Hrista, mir nad njim, niti u bilo kog poslanika Svemogućeg Boga** “, postavlja se pitanje:

Zašto je islam dobitak i pobeda? I kako se vera u Isusa Hrista, mir nad njim, ili bilo kog poslanika, time ne gubi?

Pre svega, neophodno je osloboditi se ličnih strasti i predrasuda kako bi se toj stvari pristupilo racionalno i logično, sledeći ono na šta se slažu razumni umovi, koristeći dar razmišljanja koji je Allah (Bog) podario ljudima – posebno kada se radi o pitanjima vere u Boga, Stvoritelja, Uzvišenog i Veličanstvenog, i uverenju zbog kojeg će čovek odgovarati pred svojim Gospodarom.

To zahteva sposobnost razlikovanja između ispravnog i pogrešnog, i da čovek, oslanjajući se na svoju čistu prirodu (fitru), izabere verovanje koje najviše dolikuje veličini Boga.

- Čovek će osetiti vrednost prihvatanja islama i spoznati je kada bude svedočio dokazima njegove istinitosti i argumentima koji potvrđuju poslanicu njegovog Poslanika Muhammeda, mir neka je nad njim, koji je došao kao nosilac i pozivalac u ovu veru.

Takav čovek će tada zahvaliti Bogu što ga je uputio ka blagodatima islama kao vere, nakon što mu je podario sposobnost da prepozna njegovu istinitost i poruku Njegovog Poslanika.

Ukratko, neki od tih dokaza i potvrda su:

Prvo: Poslanik Muhammed, mir nad njim, bio je poznat među svojim narodom još od mladosti po svojim uzvišenim moralnim osobinama. Te osobine jasno ukazuju na Božiju mudrost u izboru njega za poslanika. Na čelu tih osobina su istinoljubivost i poverljivost. Nezamislivo je da čovek poznat po tim vrlinama, do te mere da je među narodom dobio nadimke po njima, napusti istinu i laže svoj narod – a još manje da laže Boga tvrdeći da je poslanik i verovesnik.

Drugo: Njegov poziv, mir nad njim, u skladu je sa čistom prirodom i zdravim razumom. U to spada:

☞ Poziv u verovanje u postojanje Boga, Njegovu jednoću u božanstvu, Njegovu uzvišenost i silnu moć.

☞ Zabrana upućivanja molitve i obožavanja bilo kome mimo Njega – bilo da su u pitanju ljudi, kamenje, životinje, drveće...

☞ Ne treba se bojati niti se uzdati ni u koga osim u Njega.

Baš kao što čovek razmišlja: „Ko je stvorio mene i doveo u postojanje sva ova stvorenja?“ — logičan odgovor je da je onaj koji je stvorio i doveo sve ovo u postojanje sigurno moćan i silan Bog, opisan Svojom sposobnošću da stvara i dovodi u postojanje iz ničega — jer nije logično da nešto nastane iz ničega bez stvaratelja.

A kada se postavi pitanje: „Ko je stvorio ovog Boga koji stvara i dovodi u postojanje?“ — pretpostavimo da je odgovor: „Sigurno je to neki drugi bog koji je moćan i uzvišen.“ Tada će se čovek naći primoran da ovo pitanje ponavlja beskonačno i da iznova daje isti odgovor.

Dakle, logičan odgovor je da ne postoji ni stvaralac ni izvor za ovog Boga Stvoritelja, koji poseduje apsolutnu moć stvaranja i dovodi sve u postojanje iz ničega. Samo On poseduje ovu sposobnost. Stoga, On je istinski Bog, Jedan, Jedinstven, Jedini dostojan obožavanja.

Takođe, ne dolikuje Bogu (Allahu) da boravi unutar stvorenog ljudskog bića koje spava, mokri i vrši nuždu. Isto se odnosi i na životinje (kao što su krave i druge), posebno imajući u vidu da je sudbina svih njih smrt i pretvaranje u raspadnuta tela.

📖 *Pogledaj knjigu:*

„*Tihi dijalog između hinduiste i muslimana*“.

“*A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim*”.

☞ Poziv da se uzdrži od predstavljanja Boga u vidu kipova ili bilo kakvih oblika, jer je On daleko uzvišeniji od bilo kakve slike koju čovek može zamisliti ili oblikovati prema sopstvenim željama.

📖 *Pogledaj knjigu:*

„*Miran dijalog između budiste i muslimana*“.

“*A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim*”.

☞ Poziv da se Bog očisti od bilo kakve potrebe za potomstvom, jer je On Jedan i nije rođen, niti je ikoga rodio. Dakle, nema potrebe da ima potomstvo. A ako bi imao, šta bi ga sprečilo da ima dvoje, troje ili više dece? Zar to ne bi dovelo do toga da im se pripíše božanstvo? A to bi dalje dovelo do usmeravanja molitve i obožavanja ka više bogova.

☞ Poziv da se Bog očisti od svojstava koja su ružna, a koja su Mu pripisana u drugim verovanjima, kao što su:

- Prikazivanje Boga u judaizmu i hrišćanstvu kao da se kaje i žali što je stvorio čoveka, kao što se navodi u Postanju 6:6. [Napomena: Hrišćanska Biblija sadrži jevrejske spise kao jedan od svoja dva dela, koji se obično naziva Stari zavet.]. Kajanje i žaljenje za postupkom dolazi samo kao rezultat greške zbog neznanja o posledicama.
- Prikazivanje Boga u judaizmu i hrišćanstvu kao da se odmara nakon stvaranja nebesa i Zemlje, kao što je spomenuto u Izlasku 31:17, i kako povraća svoju snagu (prema engleskom prevodu). Odmor i obnavljanje snage mogu proisteći samo iz umora i napora.

📖 *Pogledaj knjigu:*

„Poređenje islama, hrišćanstva, judaizma i izbor između njih“.

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ Poziv da se Bog očisti od osobine rasizma, jer On nije, kako judaizam tvrdi, Bog određenih pojedinaca ili grupa. Baš kao što su ljudi od svog Gospodara prirodno stvoreni da odbacuju i preziru rasizam, ne dolikuje da se ta osobina pripíše Bogu Koji je tu urođenu sklonost usadio u njih..

☞ Poziv da se veruje u veličinu, savršenstvo i lepotu Božijih svojstava — jer su Njegova moć neograničena, mudrost savršena, a znanje sveobuhvatno.

☞ Poziv u verovanje u božanske knjige, poslanike i meleke (anđele). Tu se pravi poređenje između mašine i čoveka: kao što složena mašina zahteva uputstvo od svog tvorca kako bi se pravilno koristila i ne bi pokvarila (što podrazumeva priznanje

postojanja njenog tvorca), tako i čovek, koji je daleko složeniji od bilo koje mašine, zahteva uputstvo i vodstvo — knjigu uputstava — koja pojašnjava njegovo ponašanje i organizuje način života po pravilima koje je postavio njegov Bog. Ovo uputstvo dolazi preko Božijih poslanika, koje je On izabrao da prenesu Njegovu objavu putem meleka (anđela) zaduženog za prenošenje Božije poruke u obliku zakona i učenja.

☞ **Poziv na uzdizanje statusa i dostojanstva Božijih proroka i poslanika i njihovo oslobađanje od dela koja im se pripisuju u drugim verovanjima, a koja su nespojiva sa karakterom čestite osobe, a kamo li proroka. Na primer:**

- Judaizam i hrišćanstvo optužuju proroka Arona da je obožavao kip u obliku teleta — i ne samo to, već i da je izgradio hram za njega i naredio sinovima Israilovim da ga obožavaju, kao što je navedeno u Izlasku 32.

- Takođe ih optužuju da je prorok Lut (Lot) pio alkohol, spavao sa svoje dve ćerke, i one su mu rodile decu (Postanje 19).

- Kritikovanje onih koje je Svemogući Allah izabrao da budu Njegovi poslanici između Njega i Njegovih stvorenja, i da prenesu Njegovu poruku, znači kritikovati Allahov izbor i opisivati Ga kao nezalicu skrivenog i lišenog mudrosti zbog lošeg izbora onih koji su uzori među prorocima i poslanicima, a koji bi trebalo da budu svetiljke upute za sve ljude. Postavlja se pitanje: ako proroci i poslanici nisu bili pošteđeni takvih nemoralnosti koje im se pripisuju, da li bi njihovi sledbenici bili sigurni od njih? Ovo bi moglo poslužiti kao izgovor za padanje u takve nemoralnosti i njihovo širenje.

☞ **Poziv na verovanje u Sudnji dan, kada će stvorenja biti vaskrsnuta nakon smrti, a zatim će uslediti polaganje računa. Nagrada će biti velika — večni blaženi život — za verovanje i činjenje dobra, a kazna će biti teška — u bednom životu — za neverovanje i zla dela.**

☞ Poziv na pravedno zakonodavstvo i uzvišena učenja, kao i ispravljanje izopačenja u verovanjima prethodnih religija. Primer za to je:

- Žene:

Dok judaizam i hrišćanstvo pripisuju Evi (ženi Adama, mir nad njim) da je ona bila uzrok Adamove neposlušnosti jer ga je navela da jede sa drveta koje mu je njegov Gospodar zabranio, kao što se navodi u (Postanju 3:12), i da ju je Bog zbog toga kaznio bolovima trudnoće i porođaja — kao i njene potomke — kao što je navedeno u (Postanju 3:16), Sveta Knjiga Kur'an pojašnjava da je Adamova neposlušnost bila posledica šejtanovog (sotoninog) zavodačenja, a ne njegove žene Eve, kao što je zabeleženo u [Sura El-A'raf: 19–22] i [Sura Ta-Ha: 120–122]. Time se uklanja omalovažavanje žena koje je postojalo u prethodnim religijama zbog tog verovanja.

Islam je došao s pozivom da se žena poštuje u svim fazama njenog života. Primer toga su reči Poslanika Muhammeda, mir nad njim: „Postupajte lepo sa ženama.” [Sahih el-Buhari]

Takođe je rekao:

„Ko ima ćerku pa je ne zakopa živu, ne vređa je i ne preferira sina nad njom, Allah će ga zbog nje uvesti u Džennet (Raj).” [Prenosi Ahmed]

- Ratovi:

Dok judaizam i hrišćanstvo beleže mnoge priče o ratovima koje pozivaju na ubijanje i uništenje svih — uključujući decu, žene, starce i muškarce — kao što je u (Isus Navin 6:21) i drugim mestima, što objašnjava savremenu žeđ za ubijanjem i ravnodušnost prema masakrima i genocidima (kao što se dešava u Palestini), u islamu nalazimo manifestaciju milosti čak i u ratovima, kroz zabranu izdaje i zabranu ubijanja dece, žena, staraca i onih koji se ne bore.

Primer za to je izjava Poslanika Muhammeda, mir nad njim: „Ne ubijajte odojčce, dete, ženu, niti starca“ [Prenosi El-Bejhaki], a on je takođe pozivao na blagost prema zarobljenicima koji su se borili protiv muslimana i zabranio nanošenje štete njima.

 Pogledaj knjigu:

*„Učenja islama i kako ona rešavaju prošle i savremene probleme“
“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.*

Treće: Čuda i izuzetni događaji koje je Allah učinio preko poslanika Muhammeda, neka je mir s njim, kao svedočanstvo Njegove potpore njemu. Ona se dele na:

- **Opipljiva (materijalna) čuda**, poput izviranja vode iz njegovih prstiju, neka je mir s njim, što je odigralo ključnu ulogu u spašavanju vernika od žeđi u više navrata.

- **Neopipljiva (nematerijalna) čuda**, kao što su:

- Njegove uslišane dove, poput dove za kišu.

- Poslanik Muhammed, neka je mir s njim, je prerekao mnoge nevidljive (skriven) stvari, poput njegovog proročanstva o budućim osvajanjima Egipta, Carigrada (Konstantinopolja) i Jerusalema, kao i o širenju njihove vlasti. Takođe je prerekao osvajanje Aškelona u Palestini i njegovo pripajanje Gazi (istorijski poznato kao Gaza-Aškelon), kroz njegovu izjavu:

"Najbolji džihad vaš je čuvanje granica, a najbolji od njih je u Aškelonu"

[Silisiletus-sahiha – Albani].

Ovaj hadis suptilno ukazuje na to da će to mesto biti poprište velikog džihada u budućnosti, što će zahtevati veliko strpljenje i postojanost časnih boraca kroz ustrajnost i odbranu na Allahovom putu.

Sve što je on prerekao – obistinilo se.

- Poslanik Muhammed, neka je mir s njim, je prerekao mnoge naučne činjenice pre više od 1400 godina, a savremena nauka je kasnije potvrdila istinitost i preciznost njegovih reči. Primer toga je njegov hadis:

"Kada prođe četrdeset i dve noći nad kapljicom (sperme), Allah joj pošalje meleka koji je oblikuje i stvara joj sluh, vid, kožu, meso i kosti..." [Muslim].

- Savremena nauka je otkrila da se početkom sedme sedmice, tačno od 43. dana od oplodnje, počinje razvijati skelet embriona i

pojavljivati ljudski oblik – što potvrđuje ono što je rekao Poslanik, neka je mir s njim.

- Čudo Kur'ana – najveće čudo koje traje do Sudnjeg dana – ogleda se u njegovom neponovljivom stilu, jer ni najrječitiji Arapi nisu mogli da sastave ni jedno poglavlje slično i najkraćem poglavlju u njemu.

- Časni Kur'an je spomenuo mnoge nevidljive stvari (prošle, sadašnje i buduće), uključujući brojne naučne činjenice koje niko nije mogao znati pre više od 1.400 godina. Kasnije je moderna nauka otkrila istinitost i tačnost onoga što je Kur'an preneo. To je bio razlog za prelazak na islam mnogih naučnika iz različitih naučnih oblasti.

[Među onima koji su javno izrazili duboko divljenje astronomskim činjenicama u Svetom Kuranu je prof. Yoshihide Kozai, direktor Tokijskog opservatorija u Japanu].

- Primer toga je pokazatelj da će Uzvišeni Allah nastaviti da širi svemir, kao u Njegovim rečima:

"A nebo smo Mi snagom sagradili, i uistinu ga Mi širimo" [Ez-Zarijat: 47].

Ovo otkriće nauka je potvrdila tek u savremenom dobu. Kako su precizne reči Uzvišenog Kur'ana i njegov poziv znanju i razmišljanju!

- Prva objava koju je Allah spustio iz ajeta Kur'ana bila je Njegova reč:

„Čitaj, u ime Gospodara tvoga koji stvara” [El-‘Ale: 1].

- Čitanje je put ka znanju i razumevanju, a time i ka napretku čovečanstva u svim oblastima života.

📖 Pogledajte knjigu:

„Islam i otkrića savremene nauke kao dokaz istinitosti poslanstva Muhammeda, neka je mir s njim“.

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

- **Logična napomena:** Ono što je prethodno spomenuto predstavlja pravičan i razuman kriterijum koji mogu da razumeju

svi ljudi – bez obzira na nivo obrazovanja – kako bi prepoznali istinitost bilo kog poslanika i time prihvatili istinu njegove poruke i poziva.

Ako bi Jevrej ili hrišćanin bio upitan:

„Zašto veruješ u poslanstvo određenog poslanika, iako nisi prisustvovao nijednom njegovom čudu?“

Odgovor bi bio:

„Zbog neprekidnog i verodostojnog prenošenja svedočenja o njegovim čudima.“

✓ Ovaj odgovor logično vodi ka veri u poslanika Muhammeda, neka je mir s njim, jer su verodostojna i neprekidna svedočenja o njegovim čudima brojnija i pouzdanija od onih koje se pripisuju bilo kom drugom poslaniku.

■ Pored svega prethodno navedenog, kroz njegovu biografiju koju je Allah sačuvao, istinitost njegovog poziva postaje jasna:

1. Njegova neprestana težnja da sâm praktikuje ono u šta je pozivao – uključujući propisane ibadete, uzvišena učenja i plemeniti moral – uz njegovu bogobojznost i asketizam prema ovom prolaznom svetu.

2. Poslanik Muhammed, neka je mir s njim, odbio je ponude stanovnika Mekke koje su uključivale bogatstvo, vlast, počasti i brak sa najuglednijim njihovim kćerkama – u zamenu za napuštanje njegove misije (poziva u Allahovu jednoću, iskreno obožavanje Njega, napuštanje idolopoklonstva, naređivanje dobra i odvrćanje od zla) – dok je istovremeno podnosio teške patnje, neprijateljstvo, progon, a zatim i ratove od strane svoga naroda – samo zato što ih je pozivao u istinu.

3. Njegova brižnost u podučavanju svojih ashaba i svog ummeta da ne pretjeruju u njegovom veličanju. Rekao je: „**Ne pretjerujte u mom hvaljenju kao što su kršćani pretjerali u hvaljenju sina Merjeminog. Ja sam samo rob, pa recite: 'Allahov rob i Njegov poslanik.'**” [Sahih el-Buhari].

4. Allahova zaštita koju mu je pružao sve dok nije dostavio svoju poruku i dok nije bio zadovoljan uspostavljanjem islamske države.

✓ Zar sve ovo nije dovoljan dokaz da je on (neka je mir s njim) istinit u svojoj tvrdnji i da je poslanik od Allaha?

➤ Primećujemo da je fraza „i dođe s deset hiljada svetih“ u Ponovljenom zakonu (33:2) izostavljena iz arapskog teksta nakon fraze [i zasja s gore Farana], što podseća na proročanstvo o poslaniku Muhammedu (mir neka je s njim) kao izlazak sunca i sjaj njegove svetlosti na horizontima. U Postanju (21:21) se navodi: „I on – Ismail – nastani se u pustinji Farana“, a poznato je neprekinutim prenošenjem da je Ismail (mir neka je s njim) živio u zemlji Hidžaza. Dakle, planine Farana su planine Hidžaza u Meki, pa to jasno ukazuje na poslanika Muhammeda (mir neka je s njim) kada je ušao u Meku kao osvajač bez proliivanja krvi i oprostio njenim stanovnicima, prateći ga deset hiljada ashaba. Ovaj izostavljeni deo [i dođe s deset hiljada svetih] potvrđen je u verzijama King James, American Standard i Amplified Bible.

➤ Takođe, u hodočasničkoj pesmi u (Psalam 84:6), reč (Baka) je zamenjena u arapskom tekstu da se ne bi jasno ukazivalo na hadžiluk u Kabu u (Meki), rodnom mestu poslanika Muhammeda, jer se (Meka) naziva (Baka). To je spomenuto u Časnom Kur'anu kao (Baka) u [Ali Imran: 96], a ovaj tekst je potvrđen u verziji King James i drugima [valley of Baka], gde je prvo slovo reči [Baka] napisano velikim slovom, što označava da je to vlastito ime, a vlastita imena se ne prevode.

📖 Molimo pogledajte knjigu: „*Muhammed (mir neka je s njim) je zaista Allahov poslanik*“.

“*Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah*”.

▪ Umerenost i univerzalnost islama:

Islam je religija mira koja prihvata sve ljude, priznaje njihova prava i poziva na verovanje u sve Božije poslanike.

- Islam dolazi s umerenošću u svemu, naročito u pitanjima vere, obraćajući se najvažnijem pitanju u hrišćanstvu – pitanju Hrista (mir neka je s njim). Islam poziva na:

➤ Verovanje u poslanstvo Isusa Hrista (mir neka je s njim), čudo njegovog rođenja i čudo njegovog govora u kolevci kao znak od Allaha da opravda svoju majku od onoga što joj je judaizam

pripisao od nemorala, u znak poštovanja prema njoj i kao dokaz njegovog poslanstva i misije kasnije.

✓ Sa racionalnog stanovišta: Ovo je logičan i umeren stav, bez nemara judaizma koji je negirao Isusovu (mir neka je s njim) misiju, oklevetao ga, pripisao njegovo rođenje preljubi i uvredio njegovu majku optužujući je za nemoral, i bez preterivanja hrišćanstva koje mu je pripisalo božanstvo.

■ **Šta ovo dodatno pojašnjava sa racionalnog stanovišta:**

- Baš kao što čista priroda i zdrav razum ne mogu prihvatiti poziv na sjedinjenje ljudske prirode sa životinjskom prirodom (poput braka čoveka sa kravom ili drugim životinjama) da bi se proizvelo biće koje kombinuje obe prirode — poput bića rođenog kao pola čovek, pola krava — jer bi to bilo umanjivanje i omalovažavanje čoveka, iako su i čovek i životinja stvorenja; isto tako, čista priroda i zdrav razum ne mogu prihvatiti poziv na sjedinjenje božanske prirode sa ljudskom prirodom kako bi se stvorilo biće koje kombinuje božansku i ljudsku prirodu, jer bi to bilo umanjivanje i vređanje Boga. Ogromna je razlika između Boga i ljudi — posebno ako je to biće rođeno iz polnog organa, i naročito ako vera uključuje razapinjanje, ubijanje i sahranjivanje nakon uvreda i poniženja (kao što su pljuvanje, udaranje, svlačenje i slično). Takvo ponižavajuće verovanje ne priliči Uzvišenom Bogu.

- Poznato je da je Hristos (mir neka je s njim) jeo hranu i imao potrebu da se oslobađa telesnih potreba. Nije primereno da se Bogu pripisuju takve osobine, niti da se utelovi u stvorenog čoveka koji spava, mokri, vrši nuždu i u svom stomaku nosi prljav, nečist izmet.

- Kao što mala posuda ne može sadržati morske vode, nije prihvatljivo tvrditi da je Bog mogao biti sadržan u utrobi slabog stvorenja.

- Kao što nije razumno da neko nosi tuđi greh, pa čak ni greh roditelja – a to se navodi i u hrišćanstvu: „Oci neće umirati zbog sinova, niti sinovi zbog očeva; svako će umreti za svoj greh“ (Ponovljeni zakon 24:16), i „Duša koja sagraši, ta će umreti. Sin

neće nositi krivicu oca, niti otac krivicu sina. Pravednik će nositi svoju pravednost, a zli svoju zloću“ (Jezekilj 18:20) – takođe nije logično da potomci Adama nose greh koji nisu počinili zbog njegovog prestupa. Zato se ideja naslednog greha odbacuje, čak i na osnovu Biblije, i time postaje jasno da je ideja otkupa pogrešna jer se temelji na neodrživoj logici.

- Ako se pretpostavi da je oprost Adamovog prestupa (koji je bilo samo jedenje sa zabranjenog drveta) zahtevao raspeće i ubistvo, zašto onda to nije bilo za samog Adama koji je pogrešio, nego za Hrista – koji je bio propovednik, pravednik i odan majci? Pa čak i tvrdnja da je bilo potrebno raspeti i ubiti samog Boga koji se, navodno, utelovio u ljudskom obliku?

- Šta je s velikim gresima koje je čovečanstvo počinilo nakon Adama? Da li bi svaki greh tražio novo raspeće i novo Božje utelovljenje? Ako je tako, čovečanstvu bi bilo potrebno hiljade Hristosa da ispune ulogu otkupa.

- Zašto Bog jednostavno ne bi oprostio Adamov greh (sve dok se pokajao i iskreno žalio zbog svog greha.), kao i ostale grehe? Zar nije Svemoćan? Naravno da jeste.

- A ako se tvrđenje o Hristovom božanstvu zasniva na tome da je rođen bez oca, šta ćemo onda reći za Adama, mir nad njim, koji je stvoren bez oca i majke?!

- Ako se božanstvo pripisuje Hristu zbog njegovih čuda, šta onda sa poslanikom Muhammedom i drugim poslanicima koji su takođe činili čuda? Da li se i njima pripisuje božanstvo? Naravno da ne.

■ **Takođe postoji važna logička pojašnjenja:**

Pošto je priroda Hrista — za kojeg hrišćanstvo tvrdi da je božanski otkupitelj — ili smrtna ili besmrtna, sledeće je jasno:

1. Ako je Hristova priroda smrtna: tada on nije bog, pa je tvrdnja da je istovremeno bio bog i otkupitelj nevažeća.

2. Ako je Hristova priroda besmrtna zato što je bog, onda on nije umro i samim tim nije bilo otkupljenja.

- Ono što smo racionalno objasnili o neistinitosti vere u sjedinjenje božanske i ljudske prirode u biću koje objedinjuje obe prirode u ljudskom obliku — kao u slučaju Hrista — primenljivo

je i na ono što su druge zajednice tvrdile u različitim vremenima, kao što su Krišna u Indiji, Buda u istočno-azijskim društvima, i Hor u drevnom Egiptu, čija je priča starija od Hristove.

✓ Tako postaje jasno da to verovanje nije ništa drugo do pozajmljeni koncept iz dogmi drevnih naroda — predstavljen u različitim oblicima priča, mitova i legendi — bez ikakvog zdravog temelja u božanskoj objavi ili racionalnom dokazu.

■ Pojašnjenje:

➤ Hrišćanstvo tvrdi božanstvenost Hrista (mir neka je s njim), iako on to nikada nije jasno rekao (ni u jednom od Jevanđelja), ni jednom jasnom izjavom poput: „Ja sam Bog” ili „Obožavajte me”, niti je tome podučavao svoje učenike. Naprotiv, u (Mateju 21:11) se navodi da je Hristos, mir neka je s njim, prorok, kao što piše: „Narod je govorio: Ovo je Isus, prorok.”

➤ I Hristos, neka je mir nad njim, naučio je svoje učenike da se mole čineći sedždu licem na tlo, kao što je zapisano u (Mateju 26:39). Kome se on klanjao (činio sedždu)? Kome se on klanjao? Zar nije svome Bogu?! Tako se obavlja molitva u islamu.

➤ Hrist je takođe učio svoje učenike da se međusobno pozdravljaju pozdravom mira, kao u (Jovan 20:21, 26), što je pozdrav islama, koji se izgovara: „Mir s vama”, a odgovor glasi: „I s vama mir.”

➤ Mnogi ljudi, nakon što su prihvatili islam, kažu: *Sada smo bolji hrišćani nego što smo ranije bili, jer sada sledimo istinsko učenje Hrista (Isā, mir s njim).*

• **Pojašnjavamo:** U časnom Kur'anu postoji cela sura pod nazivom Merjem (Marija), koja odaje počast Hristu i njegovoj majci (mir s njima) na način koji se ne može pronaći čak ni u Bibliji.

- Islam uzdiže položaj Isā Mesije i njegove majke Merjem, poziva na verovanje u njega kao časnog poslanika kojeg je Allah poslao i na sledovanje njegovog učenja, jer je ono u skladu s učenjem koje je doneo Poslanik Muhammed (mir s njim).

 Pogledajte knjige:

„Tihi dijalog između hrišćanina i muslimana“

„Zašto izabrati islam kao veru?“

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

“Why choose Islam as a religion?”

■ Na kraju, pošto je ovo izlaganje bilo objektivno i saglasno jasnom razumu — jer nam je Allah dao razum da razlikujemo istinu od laži — i jer se slaže s onim ka čemu teže čista srca u pogledu uzvišenih verovanja, postavlja se pitanje za svakoga ko je prepoznao istinu kroz dokaze istinitosti poziva Muhammeda (mir s njim) i islama, ali još nije poverovao:

• Šta te sprečava da iskreno razmisliš o islamu i da se zapitaš: da li mi islam daje odgovore koje tražim, posebno kada je reč o verovanju u Boga, koje ne nalazim u drugim religijama? Jer ćeš biti odgovoran pred Allahom za svoja verovanja i za traganje za istinom u svojim izborima.

• Kakva mi šteta može biti ako izaberem islam, koji mi pruža logične i jednostavne odgovore na sva moja pitanja, bez prisiljavanja uma da prihvati određeni koncept, a da pri tome ne izgubim svoju veru u Hrista (neka je mir s njim) – u ispravan način koji je u skladu s prirodom i ne protivreči jasnom razumu i logičkom mišljenju – i da ne izgubim svoju ljubav i poštovanje prema njemu, jer Hrist (neka je mir s njim) u islamu ima uzvišen i plemenit položaj, kao i njegova majka, Devica Marija (neka je mir s njom), i da ne izgubim veru ni u jednog poslanika?

Neka nas Allah sve uputi ka onome što je dobro i ispravno.